

Det Afsnit, som derefter sættes under Forhandling, vedrørte Finansministeriet, nemlig Lovforslagets §§ 1, 10, 28, 29 (se Tillæg A. Sp. 1—2, Sp. 41—42, Sp. 271—72).

Formanden (Sofus Høgsbro): Jeg betragter Behandlingen heraf som foregaaet ved den tidligere Forhandling, saafremt ingen begærer Ordet. (Ophold). Da det ikke er Tilfældet, gaa vi til Afstemning.

§ 10, saalydende:

I Finansaaret frø den 1ste April 1899 til den 31te Marts 1900 bevilges til Udgift en Sum af 67,826,342 Kr. 24 Ø. til de i §§ 11—27 nævnte Udgifter
vedtoges uden Afstemning.

§ 1, saalydende:

I Finansaaret fra den 1ste April 1899 til den 31te Marts 1900 beregnes til Indtægt 67,268,920 Kr. 93 Ø., hidrørende fra de i §§ 2—9 nævnte Indtægtskilder
vedtoges uden Afstemning.

§§ 28 og 29 (se Tillæg A. Sp. 271—72)
vedtoges uden Afstemning.

Lovforslagets Overgang til 3dje Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Formanden (Sofus Høgsbro): Paa Grund af den fremrykkede Tid forbigaar jeg den næste Sag paa Dagsordenen og gaar over til den Sag, der er opført under Nr. 3, nemlig:

Første Behandling af Forslag til Lov angaaende en forhøjet Ligning til Tisted og Hjørring Amters Skolefonds.

(Lovforslaget findes i Tillæg A., Sp. 3057—58.)

Sagen sættes under Forhandling.

Ingen begærede Ordet.

Lovforslagets Overgang til 2den Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Formanden (Sofus Høgsbro): Der er ikke mere paa Dagsordenen.

Der er anmeldt for mig, at Folketingsmændene for Vejle Amts 2den Valgkreds (E. Sørensen), Kjøbenhavns 4de Valgkreds (Philipsen) og Sorø Amts 1ste Valgkreds (Zahle) ønske her i Tinget at forelægge Forslag til Lov om Teaterdrift, og uden for Dagsordenen giver jeg da Ordet til Folketingsmanden for Sorø Amts 1ste Valgkreds (Zahle) for paa egne og Medforslagsstilleres Vegne at forelægge det anmeldte Forslag.

Zahle: Da Rigsdagen i Samlingen 1888—89 behandlede Teaterforholdene, kunde man ikke naa til Enighed om at bninge Teaterdriften ind under de almindelige Regler for borgerlig Næring, skønt der allerede den Gang var et stort Flertal i dette Ting, der sluttede sig til denne Tanke. Naar denne Sag den Gang alligevel strandede, var det, fordi man stillede Hensynet til Bevillingshaverne op mod dette Krav, af Hensyn til dem, vilde man ikke gaa til at give Teaternæringen fri. Men saa enedes man til sidst om Loven af 12te April 1889, ved hvilken for det første det kongelige Teaters Eneret i Henhold til Privilegiet af 1750 til at spille Komædie i Kjøbenhavn ophævedes; man bestemte tilige, at før den 1ste Oktober 1899 maatte ingen ny Bevilling gives — altsaa til Privatteatre — for et længere Tidsrum end til 1ste April 1900, og de nu gældende Bevillinger maatte kun fornys inden for samme Tid. Ved denne Bestemmelse opnaaede man, at der vilde komme en Tid, hvor man ikke af Hensyn til Bevillingshaverne kunde rejse nogen Modstand mod at gøre den almindelige Lovgivnings Regler gældende ogsaa paa dette Omraade, og den Tid er nu inde. Det er derfor, vi nu ere komne med dette Lovforslag. At gøre Retten til at drive Teater afhængig af Bevilling er en Rest fra Enevoldstiden, og der er ikke længere nogen fornuftig Grund til at bevare den. Vi foreslaa derfor, at den, der opfylder Næringslovens almindelige Betingelser for at kunne drive borgerlig Næring, ogsaa skal kunne etablere et Teater, naar han har Lyst og mener at have Raad dertil. Kun maa der naturligvis være Garanti for, at der ikke opføres noget, som er i Strid med Sædeligheden og den offentlige Orden, og vi have derfor ogsaa foreslaaet, at der skal finde en Art Censur Sted. Vi ere i den Henseende gaaede saa vidt som Grundloven paa nogen Maade tilsteder. Hvis vi ikke faa en Lov angaaende Teaterforhold inden 1ste April i Aar, det vil sige, inden Rigsdagen slutter, saa komme